

Bruksela, 25 grudnia 2020 r.
(OR. en)

14337/20
ADD 2

LIMITE

UK 137

WNIOSEK

Od:	Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)
Data otrzymania:	25 grudnia 2020 r.
Do:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, sekretarz generalny Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	COM(2020) 857 final - Annex 2
Dotyczy:	ZAŁĄCZNIK do zalecenia dotyczącego decyzji Rady zatwierdzającej zawarcie przez Komisję Europejską umowy między rządem Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej a Europejską Wspólnotą Energii Atomowej o współpracy w zakresie bezpiecznego i pokojowego wykorzystania energii jądrowej oraz zawarcie przez Komisję Europejską w imieniu Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej umowy o handlu i współpracy między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, z drugiej strony

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2020) 857 final - Annex 2.

Załącznik: COM(2020) 857 final - Annex 2

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 26.12.2020 r.
COM(2020) 857 final

ANNEX 2

ZAŁĄCZNIK

do

zalecenia dotyczącego decyzji Rady

**zatwierdzającej zawarcie przez Komisję Europejską umowy między rządem
Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej a Europejską
Wspólnotą Energii Atomowej o współpracy w zakresie bezpiecznego i pokojowego
wykorzystania energii jądrowej oraz zawarcie przez Komisję Europejską w imieniu
Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej umowy o handlu i współpracy między Unią
Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony,
a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, z drugiej strony**

*UMOWA MIĘDZY RZĄDEM ZJEDNOCZONEGO KRÓLESTWA WIELKIEJ BRYTANII I IRLANDII PÓŁNOCNEJ
A EUROPEJSKĄ WSPÓLNOTĄ ENERGII ATOMOWEJ O WSPÓŁPRACY W ZAKRESIE BEZPIECZNEGO I
POKOJOWEGO WYKORZYSTANIA ENERGII JĄDROWEJ*

Rząd Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, zwanego dalej „Zjednoczonym Królestwem” i Europejska Wspólnota Energii Atomowej (Euratom), zwana dalej „Wspólnotą”, zwane dalej łącznie „Stronami”, a z osobna – „Stroną”;

ZWAŻYWSZY, że w dniu 24 stycznia 2020 r. Zjednoczone Królestwo, Unia Europejska („Unia”) i Wspólnota zawarły Umowę o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej („umowa o wystąpieniu”) i że na tej podstawie Zjednoczone Królestwo wystąpiło z Unii o godz. 23:00 GMT / 00:00 CET w dniu 31 stycznia 2020 r.;

ZWAŻYWSZY, że tytuł IX umowy o wystąpieniu przewiduje kwestie związane z wystąpieniem z Euratomu;

MAJĄC NA UWADZE, że Unia i Zjednoczone Królestwo uzgodniły deklarację polityczną określającą ramy przyszłych stosunków między Unią Europejską a Zjednoczonym Królestwem po wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa z Unii;

UZNAJĄC poziom integracji Wspólnoty i Zjednoczonego Królestwa w dziedzinie jądrowej;

UZNAJĄC, że Zjednoczone Królestwo, Wspólnota i jej państwa członkowskie osiągnęły porównywalnie zaawansowany poziom w zakresie pokojowego wykorzystania energii jądrowej, przewidziany w ich odpowiednich przepisach ustawowych i wykonawczych dotyczących zabezpieczeń materiałów jądrowych i jądrowego bezpieczeństwa fizycznego, zdrowia publicznego, bezpieczeństwa jądrowego, ochrony przed promieniowaniem, gospodarowania odpadami promieniotwórczymi i wypalonym paliwem jądrowym oraz ochrony środowiska;

ODNOTOWUJĄC zobowiązanie Zjednoczonego Królestwa do rozwoju i wprowadzania energii jądrowej w ramach jego zróżnicowanego i niskoemisyjnego koszyka energetycznego;

PRAGNĄC poczynić długoterminowe ustalenia dotyczące współpracy w dziedzinie pokojowego wykorzystania energii jądrowej w przewidywalny i praktyczny sposób, które uwzględniają potrzebę odpowiednich programów dla energii jądrowej i ułatwiają handel, badania naukowe i rozwój oraz wspólne działania między Zjednoczonym Królestwem a Wspólnotą;

UZNAJĄC, że Zjednoczone Królestwo i Wspólnota korzystają na prowadzonej między nimi współpracy w zakresie wykorzystania energii jądrowej do celów pokojowych;

POTWIERDZAJĄC zobowiązanie Stron do zapewnienia, aby międzynarodowy rozwój i wykorzystanie energii jądrowej do celów pokojowych sprzyjały realizacji celu nierozprzestrzeniania broni jądrowej;

POTWIERDZAJĄC poparcie Zjednoczonego Królestwa, Wspólnoty i jej państw członkowskich dla celów Międzynarodowej Agencji Energii Atomowej („MAEA”) i jej systemu zabezpieczeń, a także ich dążenie do wspólnego działania w celu zapewnienia jego dalszej skuteczności;

MAJĄC NA UWADZE, że Zjednoczone Królestwo i wszystkie państwa członkowskie Wspólnoty są Stronami Układu o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej, sporządzonego w Waszyngtonie, Londynie i Moskwie w dniu 1 lipca 1968 r. i który zasadniczo wszedł w życie dnia 5 marca 1970 r., („Układ o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej”, „NPT”);

POTWIERDZAJĄC poparcie Stron dla celów Układu o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej i ich dążenie do propagowania powszechnego przystąpienia do tego układu;

PRZYPOMINAJĄC o silnym zaangażowaniu Zjednoczonego Królestwa, Wspólnoty i jej państw członkowskich w nierozprzestrzenianie broni jądrowej, w szczególności we wzmocnienie i w skuteczne stosowanie właściwych systemów zabezpieczeń i kontroli wywozu materiałów jądrowych, w ramach których powinna przebiegać współpraca między Zjednoczonym Królestwem a Wspólnotą w zakresie pokojowego wykorzystania energii jądrowej;

UZNAJĄC, że Zjednoczone Królestwo, jako państwo posiadające broń jądrową na mocy Układu o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej, dobrowolnie zawarło umowę między Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej a Międzynarodową Agencją Energii Atomowej dotyczącą stosowania zabezpieczeń w Zjednoczonym Królestwie Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej w związku z Układem o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej oraz protokół dodatkowy do tej umowy, sporządzone w Wiedniu dnia 7 czerwca 2018 r. (zwane dalej łącznie „umową o zabezpieczeniach między Zjednoczonym Królestwem a MAEA”);

ODNOTOWUJĄC, że zabezpieczenia materiałów jądrowych są stosowane przez wszystkie państwa członkowskie Wspólnoty na mocy zarówno Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej („traktat Euratom”), jak i porozumień o zabezpieczeniach zawartych między Wspólnotą, jej państwami członkowskimi i MAEA;

PRZYPOMINAJĄC o silnym zaangażowaniu Zjednoczonego Królestwa, Wspólnoty i jej państw członkowskich na rzecz bezpiecznego wykorzystania materiałów jądrowych ze względu na ich status stron Konwencji o ochronie fizycznej materiałów jądrowych sporządzonej w Wiedniu i w Nowym Jorku dnia 3 marca 1980 r., która ogólnie weszła w życie w dniu 8 lutego 1987 r., oraz status sygnatariuszy zmiany tej konwencji, sporządzonej w Wiedniu dnia 8 lipca 2005 r., która ogólnie weszła w życie w dniu 8 maja 2016 r. (przy czym dokumenty te są zwane dalej łącznie „zmienioną Konwencją o ochronie fizycznej materiałów jądrowych”);

ODNOTOWUJĄC, że Zjednoczone Królestwo i wszystkie państwa członkowskie Wspólnoty są członkami Grupy Dostawców Jądrowych;

ODNOTOWUJĄC, iż należy uwzględnić zobowiązania Zjednoczonego Królestwa i każdego państwa członkowskiego Wspólnoty podjęte w ramach Grupy Dostawców Jądrowych;

UZNAJĄC, że niniejsza Umowa pozostaje bez uszczerbku dla Umowy między Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, Republiką Federalną Niemiec i Królestwem Niderlandów w sprawie współpracy w zakresie rozwoju i eksploatacji wirówek gazowych na potrzeby produkcji wzbogaconego uranu, sporządzonej w Almelo dnia 4 marca 1970 r., oraz Umowy między rządami Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, Królestwa Niderlandów, Republiki Federalnej Niemiec i Republiki Francuskiej w sprawie współpracy w zakresie technologii wirówek gazowych, sporządzonej w Cardiff w dniu 12 lipca 2005 r.;

POTWIERDZAJĄC poparcie Zjednoczonego Królestwa, Wspólnoty i jej państw członkowskich dla międzynarodowych konwencji w sprawie bezpieczeństwa jądrowego, gospodarowania odpadami promieniotwórczymi i wypalonym paliwem jądrowym, wczesnego powiadamiania o awarii jądrowej i pomocy w sytuacjach nadzwyczajnych;

POTWIERDZAJĄC zobowiązanie Stron do bezpiecznego korzystania z materiałów i obiektów jądrowych oraz do ochrony ludzi i środowiska przed szkodliwymi skutkami promieniowania jonizującego; znaczenie, jakie niesie dla społeczności międzynarodowej zapewnienie, aby

wykorzystywanie energii jądrowej odbywało się w sposób bezpieczny, regulowany przepisami i niezagrażający środowisku; oraz znaczenie dwustronnej i wielostronnej współpracy dla skutecznych uzgodnień dotyczących bezpieczeństwa jądrowego oraz wzmocnienia takich porozumień;

UZNAJĄC zasadę ciągłej poprawy bezpieczeństwa jądrowego i przywództwo obu Stron w tej dziedzinie, w tym promowanie na całym świecie wysokich standardów, a także uznając znaczenie utrzymania wysokiego poziomu bezpieczeństwa jądrowego przez każdą ze Stron;

UWZGLĘDNIAJĄC znaczenie dla Stron naukowych i technologicznych badań nad rozszczepieniem jądrowym i syntezą jądrową, zarówno dla zastosowań energetycznych, jak i nieenergetycznych, oraz ich obopólne zainteresowanie współpracą w tej dziedzinie;

POTWIERDZAJĄC, że przez podpisanie Umowy w sprawie powołania Międzynarodowej Organizacji Energii Termojądrowej na rzecz wspólnej realizacji projektu ITER¹, Wspólnota podjęła się udziału w tworzeniu projektu ITER (zwanego dalej „ITER”) oraz jego przyszłym wykorzystaniu; wkładem Wspólnoty zarządza się w ramach Europejskiego Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Realizacji Projektu ITER i Rozwoju Energii Termojądrowej („Fusion for Energy”), ustanowionego decyzją Rady 2007/198/Euratom²;

ZWAŻYWSZY, że szczegółowe warunki uczestnictwa Zjednoczonego Królestwa w projekcie ITER lub innych działaniach realizowanych w ramach przedsięwzięcia „Fuzja dla energii” oraz udziału Zjednoczonego Królestwa jako państwa stowarzyszonego w programie badawczo-szkoleniowym Wspólnoty, w tym wkład finansowy, określa się oddzielnie;

UZNAJĄC podstawową zasadę swobodnego przepływu towarów, produktów i kapitału, jak również swobodę zatrudnienia specjalistów na wewnętrznym wspólnym rynku jądrowym Wspólnoty;

UZNAJĄC, że niniejsza Umowa powinna być zgodna z międzynarodowymi zobowiązaniami Unii Europejskiej i Zjednoczonego Królestwa wynikającymi z umów zawartych w ramach Światowej Organizacji Handlu;

PODKREŚLAJĄC zaangażowanie Zjednoczonego Królestwa i państw członkowskich Wspólnoty w swoje umowy dwustronne w sprawie pokojowego wykorzystania energii jądrowej,

UZGADNIAJĄ, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1 Cel

1. Celem niniejszej Umowy jest zapewnienie struktury współpracy pomiędzy Stronami w zakresie pokojowego wykorzystania energii jądrowej zgodnie z zasadami obopólnych korzyści oraz wzajemności i bez uszczerbku dla odpowiednich kompetencji każdej ze Stron.
2. Współpraca na mocy niniejszej Umowy prowadzona będzie w celach pokojowych.
3. Elementy objęte niniejszą Umową są wykorzystywane wyłącznie do celów pokojowych i nie są wykorzystywane do budowy broni jądrowej ani jądrowych urządzeń wybuchowych, ani na potrzeby badań lub rozwoju w dziedzinie broni jądrowej lub innych jądrowych urządzeń wybuchowych, ani w żadnym celu wojskowym.

¹ Dz.U. L 358 z 16.12.2006, s. 62.

² Decyzja Rady 2007/198/Euratom z dnia 27 marca 2007 r. powołująca Europejskie Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Realizacji Projektu ITER i Rozwoju Energii Termojądrowej oraz przyznająca mu określone korzyści (Dz.U. L 90 z 30.3.2007, s. 58).

Artykuł 2 Definicje

Do celów niniejszej Umowy stosuje się następujące definicje:

a) „właściwy organ” oznacza:

(i) w przypadku Zjednoczonego Królestwa – Ministerstwo Działalności Gospodarczej, Energetyki i Strategii Przemysłowej (Department for Business, Energy and Industrial Strategy) i Urząd Regulacji Jądrowych (Office for Nuclear Regulation);

(ii) w przypadku Wspólnoty – Komisję Europejską;

lub inne organy, o których wyznaczeniu dana Strona może w dowolnym czasie powiadomić pisemnie drugą Stronę;

b) „sprzęt” oznacza elementy wymienione w sekcjach 1, 3, 4, 5, 6 i 7 załącznika B do Wytycznych dotyczących transferów materiałów jądrowych;

c) „Wytyczne dotyczące transferów materiałów jądrowych” oznaczają wytyczne określone w dokumencie MAEA INFCIRC/254/Część 1, z ewentualnymi zmianami, wdrażane przez Strony, o ile nie postanowiono inaczej po konsultacjach w ramach Wspólnego Komitetu;

d) „własność intelektualna” ma znaczenie zdefiniowane w art. 2 Konwencji ustanawiającej Światową Organizację Własności Intelektualnej, sporządzonej w Sztokholmie dnia 14 lipca 1967 r., zmienionej dnia 28 września 1979 r., i może obejmować inne kwestie uzgodnione przez Strony;

e) „Wspólny Komitet” oznacza komitet ustanowiony na podstawie art. 19 [Wspólny komitet];

f) „materiały niejądrowe” ma znaczenie określone w załączniku B do Wytycznych dotyczących transferu materiałów jądrowych;

g) „Załącznik B do Wytycznych dotyczących transferów materiałów jądrowych” oznacza załącznik B do Wytycznych dotyczących transferów materiałów jądrowych;

h) „materiały jądrowe” oznaczają wszelkie „materiały wyjściowe” lub „specjalne materiały rozszczepialne” zgodnie z definicją tych terminów w art. XX Statutu Międzynarodowej Agencji Energii Atomowej, sporządzonego w siedzibie Organizacji Narodów Zjednoczonych w dniu 23 października 1956 r., który wszedł w życie w dniu 29 lipca 1957 r. („statut MAEA”). Każda zmiana w wykazie materiałów uważanych za „materiały wyjściowe” lub „specjalne materiały rozszczepialne” dokonana przez Radę Gubernatorów MAEA na mocy art. XX statutu MAEA staje się skuteczna w świetle niniejszej Umowy tylko wówczas, gdy obydwie Strony wyrażą zgodę po konsultacjach w ramach Wspólnego Komitetu;

i) „cel pokojowy” obejmuje wykorzystanie materiałów jądrowych, w tym materiałów jądrowych wytworzonych w ramach jednego lub kilku procesów, materiałów niejądrowych, sprzętu i technologii w takich dziedzinach jak wytwarzanie energii elektrycznej i ciepłej, medycyna, rolnictwo i przemysł, ale nie obejmuje wytwarzania broni jądrowej ani innych jądrowych urządzeń wybuchowych, działań badawczo-rozwojowych dotyczących broni jądrowej lub takich urządzeń ani żadnych celów wojskowych. Cel wojskowy nie obejmuje zasilania bazy wojskowej w energię pobieraną z dowolnej sieci energetycznej ani produkcji izotopów promieniotwórczych, które mają być wykorzystywane do celów medycznych w szpitalu wojskowym;

j) „osoba” oznacza każdą osobę fizyczną, przedsiębiorstwo lub inny podmiot podlegający obowiązującym przepisom ustawowym i wykonawczym na obszarze właściwości miejscowej każdej ze Stron, nie obejmuje jednak samych Stron niniejszej Umowy;

k) „technologia” ma znaczenie zdefiniowane w załączniku A do Wytycznych dotyczących transferów materiałów jądrowych;

l) „okres przejściowy” ma znaczenie określone w umowie o wystąpieniu; oraz

m) „umowa o handlu i współpracy” oznacza Umowę o handlu i współpracy między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, z drugiej strony, oraz

zawarte w niniejszej Umowie odniesienia do artykułów odnoszą się, o ile nie zaznaczono inaczej, do niniejszej Umowy.

Artykuł 3 Zakres współpracy w dziedzinie jądrowej

1. Współpraca na rzecz pokojowego wykorzystania energii jądrowej przewidziana między Stronami na mocy niniejszej Umowy może obejmować:

a) ułatwianie wymiany i współpracy handlowej;

b) dostawy materiałów jądrowych, materiałów niejądrowych oraz sprzętu;

c) transfer technologii, w tym dostarczanie informacji istotnych dla niniejszego artykułu;

d) zakup sprzętu i urządzeń;

e) dostęp do sprzętu i obiektów oraz ich wykorzystanie;

f) bezpieczne gospodarowanie wypalonym paliwem jądrowym i odpadami promieniotwórczymi, w tym składowanie geologiczne;

g) bezpieczeństwo jądrowe i ochronę przed promieniowaniem, w tym gotowość na wypadek sytuacji wyjątkowej i monitorowanie poziomów promieniotwórczości w środowisku;

h) zabezpieczenia materiałów jądrowych i ochronę fizyczną;

i) wykorzystanie izotopów promieniotwórczych i promieniowania w rolnictwie, przemyśle, medycynie i badaniach; w szczególności w celu zminimalizowania ryzyka niedoboru izotopów promieniotwórczych do zastosowań medycznych oraz wspierania rozwoju nowatorskich technologii i terapii z wykorzystaniem izotopów promieniotwórczych, w interesie zdrowia publicznego;

j) rozpoznawanie geologiczne i geofizyczne, prace rozwojowe, produkcję, dalsze przetwarzanie i wykorzystywanie złóż uranu;

k) aspekty regulacyjne pokojowego wykorzystania energii jądrowej;

l) badania i rozwój; oraz

m) inne dziedziny związane z przedmiotem niniejszej Umowy, które mogą zostać wspólnie określone przez Strony na piśmie po konsultacjach w ramach Wspólnego Komitetu.

2. Współpraca w konkretnych obszarach określonych w ust. 1 może być w razie konieczności realizowana w oparciu o ustalenia między osobą prawną z siedzibą w Zjednoczonym Królestwie i osobą prawną z siedzibą we Wspólnocie, o której odpowiedni właściwy organ powiadamia drugi właściwy organ jako o osobie odpowiednio upoważnionej do realizacji takiej współpracy. Wszelkie ustalenia tego rodzaju obejmują postanowienia dotyczące ochrony praw własności intelektualnej, w przypadku gdy prawa takie istnieją lub powstają.

Artykuł 4 Formy współpracy w dziedzinie jądrowej

Współpraca opisana w art. 3 [Zakres współpracy w dziedzinie jądrowej] może przybrać między innymi następujące formy:

- a) transfer materiałów jądrowych, materiałów niejądrowych, sprzętu i technologii;
- b) wymiana informacji w obszarach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, takich jak zabezpieczenia materiałów jądrowych, bezpieczeństwo jądrowe, poziomy promieniotwórczości w środowisku i dostawy izotopów promieniotwórczych;
- c) ułatwianie wymiany, wizyt i szkoleń personelu i ekspertów, w tym szkoleń zawodowych i zaawansowanych dla personelu administracyjnego, naukowego i technicznego;
- d) organizacja sympozjów i seminariów;
- e) wymiana informacji naukowych i technicznych, pomoc i usługi, w tym w odniesieniu do działalności badawczo-rozwojowej;
- f) organizacja wspólnych projektów i uczestnictwo w nich, a także tworzenie spółek joint venture i odpowiednich dwustronnych grup roboczych lub badań;
- g) ułatwianie współpracy handlowej związanej z jądrowym cyklem paliwowym, np. świadczenie usług w zakresie jądrowego cyklu paliwowego, w tym konwersji uranu i wzbogacania izotopowego; oraz
- h) inne formy współpracy, które mogą zostać wspólnie określone przez Strony na piśmie po konsultacjach w ramach Wspólnego Komitetu.

Artykuł 5 Elementy objęte niniejszą Umową

1. Niniejsza Umowa ma zastosowanie do elementów określonych w ust. 2, chyba że:

- a) Strony na piśmie postanowią wspólnie inaczej; albo
- b) zastosowanie ma wyjątek na podstawie art. 4.

2. Elementy, o których mowa w pkt 1, obejmują:

- a) materiały jądrowe, materiały niejądrowe, sprzęt lub technologie będące przedmiotem transferu między Stronami lub ich odpowiednimi osobami, bezpośrednio lub za pośrednictwem strony trzeciej. Takie materiały jądrowe, materiały niejądrowe, sprzęt lub technologie podlegają niniejszej Umowie po ich wprowadzeniu na obszar właściwości miejscowej Strony otrzymującej, pod

warunkiem, że Strona dostarczająca powiadomiła Stronę otrzymującą na piśmie o transferze, a Strona otrzymująca pisemnie potwierdziła, że dane elementy podlegają lub będą podlegać niniejszej Umowie oraz że proponowany odbiorca – w przypadku gdy nie jest nim Strona otrzymująca – jest osobą upoważnioną na obszarze właściwości miejscowej Strony otrzymującej;

b) materiały jądrowe, materiały niejądrowe lub sprzęt wykorzystywane lub wyprodukowane z użyciem elementów objętych niniejszą Umową i, które mogą być dodatkowo określone w uzgodnieniach administracyjnych ustanowionych na podstawie art. 15 [Uzgodnienia administracyjne];

c) materiały jądrowe, materiały niejądrowe, sprzęt lub technologia, określone zgodnie z procedurami przewidzianymi w uzgodnieniach administracyjnych przyjętych na podstawie art. 15 [Uzgodnienia administracyjne] jako objęte niniejszą Umową po jej wejściu w życie; oraz

d) wszelkie inne elementy wzajemnie określone przez Strony po konsultacjach w ramach Wspólnego Komitetu.

3. Elementy, do których niniejsza Umowa ma zastosowanie zgodnie z ust. 1, podlegają postanowieniom niniejszej Umowy do czasu ustalenia, zgodnie z procedurami określonymi w uzgodnieniach administracyjnych ustalonych na podstawie art. 15 [Uzgodnienia administracyjne], że:

a) dany element zostały przetransferowany poza obszar jurysdykcji Strony przyjmującej zgodnie z odpowiednimi postanowieniami niniejszej Umowy;

b) w przypadku materiałów jądrowych – materiały te nie nadają się już do wykorzystania do żadnych działań w dziedzinie jądrowej istotnych z punktu widzenia zabezpieczeń, o których mowa w art. 6 ust. 1 [Zabezpieczenia], lub ich odzyskanie stało się praktycznie niemożliwe; do celów ustalenia, kiedy materiały jądrowe podlegające niniejszej Umowie nie nadają się już do wykorzystania lub są praktycznie niemożliwe do odzyskania w celu przetworzenia do postaci, w której nadawałyby się do wykorzystania do jakichkolwiek działań w dziedzinie jądrowej istotnych z punktu widzenia zabezpieczeń, obie Strony akceptują ustalenia przyjęte przez MAEA zgodnie z postanowieniami dotyczącymi zakończenia stosowania zabezpieczeń, określonymi w odpowiednim porozumieniu w sprawie zabezpieczeń, którego MAEA jest stroną;

c) w przypadku materiałów niejądrowych i sprzętu – takie elementy nie nadają się już do wykorzystania do celów jądrowych;

d) takie elementy nie podlegają już przepisom niniejszej Umowy zgodnie z kryteriami określonymi w uzgodnieniach administracyjnych przyjętych na podstawie art. 15 [Uzgodnienia administracyjne]; albo

e) wszelkie inne elementy wzajemnie określone przez Strony na piśmie po konsultacjach w ramach Wspólnego Komitetu.

4. Technologia podlega niniejszej Umowie w odniesieniu do wszystkich państw członkowskich Wspólnoty, z wyjątkiem tych państw członkowskich, co do których Wspólnota powiadomi Zjednoczone Królestwo na piśmie z chwilą wejścia w życie niniejszej Umowy, że wyraziły one wolę, by nie włączać technologii w ramy niniejszej Umowy. Takie działanie pozostaje bez uszczerbku dla prawa Wspólnoty, w szczególności dla zasad dotyczących wspólnego rynku jądrowego. Każde państwo członkowskie, w odniesieniu do którego dokonano powiadomienia na mocy niniejszego ustępu, pomaga właściwemu organowi Wspólnoty w wypełnianiu zobowiązań wynikających z niniejszej Umowy w odniesieniu do transferów i dalszych transferów technologii. Po

przeprowadzeniu konsultacji w ramach Wspólnego Komitetu powiadomienie, o którym mowa w niniejszym ustępie, może zostać w dowolnym momencie wycofane na piśmie w odniesieniu do każdego zainteresowanego państwa członkowskiego, po wyrażeniu przez to państwo członkowskie woli w tym zakresie. Praktyczne zasady wykonania niniejszego postanowienia zostaną określone w uzgodnieniach administracyjnych ustanowionych na podstawie art. 15 [Uzgodnienia administracyjne].

Artykuł 6 Zabezpieczenia

1. Materiały jądrowe objęte niniejszą Umową podlegają następującym warunkom:

a) we Wspólnocie – zabezpieczeniom Euratom na mocy traktatu Euratom oraz zabezpieczeniom MAEA na mocy następujących porozumień o zabezpieczeniach, w ewentualnie zmienionej lub nowej wersji oraz zgodnie z Układem o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej:

(i) umowy między państwami członkowskimi Wspólnoty nieposiadającymi broni jądrowej, Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz Międzynarodową Agencją Energii Atomowej sporządzonej w Brukseli w dniu 5 kwietnia 1973 r., która weszła w życie dnia 21 lutego 1977 r. (dokument MAEA INFCIRC/193) oraz umowy między Francją, Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz Międzynarodową Agencją Energii Atomowej sporządzonej w lipcu 1978 r., która weszła w życie dnia 12 września 1981 r. (dokument MAEA INFCIRC/290); oraz

(ii) protokołów dodatkowych MAEA INFCIRC/193/Add.8 i INFCIRC/290/Add.1 podpisanych w Wiedniu w dniu 22 września 1998 r., które weszły w życie w dniu 30 kwietnia 2004 r. na podstawie dokumentu MAEA INFCIRC/540 (wersji poprawionej) (system wzmocnionych zabezpieczeń, część II);

b) w Zjednoczonym Królestwie:

(i) krajowemu systemowi zabezpieczeń wdrożonemu przez właściwy organ krajowy; oraz

(ii) zabezpieczeniom MAEA wynikającym z Umowy o zabezpieczeniach między Zjednoczonym Królestwem a MAEA.

2. Jeśli stosowanie którejkolwiek z umów z MAEA, o których mowa w ust. 1, zostanie z jakiegokolwiek powodu zawieszone lub zakończone we Wspólnocie lub w Zjednoczonym Królestwie, dana Strona bezzwłocznie zawiera umowę z MAEA o równoważnych skutkach i zakresie równoważnym z odpowiednimi umowami dotyczącymi zabezpieczeń, o których mowa w ust. 1 lit. a) lub b), lub, jeżeli nie jest to możliwe:

a) Wspólnota – w zakresie, w jakim jej to dotyczy – stosuje zabezpieczenia oparte na systemie zabezpieczeń Euratom, które zapewniają skutki i zakres równoważne z umowami o zabezpieczeniach, o których mowa w ust. 1 lit. a), a Zjednoczone Królestwo – w zakresie, w jakim go to dotyczy – stosuje zabezpieczenia, które zapewniają skutki i zakres równoważne z umowami o zabezpieczeniach, o których mowa w ust. 1 lit. b);

b) lub, jeżeli nie jest to możliwe, Strony dokonują uzgodnień o zastosowaniu zabezpieczeń które zapewniają skutki i zakres równoważne z umowami o zabezpieczeniach, o których mowa w ust. 1 lit. a) lub b).

3. Obie Strony zgadzają się wdrożyć w ramach swoich odpowiednich jurysdykcji solidny i skuteczny system ewidencji i kontroli materiałów jądrowych mający na celu zapewnienie, że

materiały jądrowe objęte niniejszą Umową nie zostaną wykorzystane w celach innych niż pokojowe. Nadzór, w tym inspekcje w obiektach, w których znajdują się materiały jądrowe objęte niniejszą Umową, przeprowadza się w taki sposób, aby właściwe organy mogły wyciągnąć niezależne wnioski oraz, w razie konieczności, zwrócić się o podjęcie odpowiednich działań naprawczych i monitorować takie działania.

Artykuł 7 Ochrona fizyczna

1. Zastosowanie środków ochrony fizycznej musi w każdym momencie spełniać przynajmniej kryteria określone w załączniku C do Wytycznych dotyczących transferów materiałów jądrowych. W uzupełnieniu do tego dokumentu Zjednoczone Królestwo, Wspólnota, reprezentowana w stosownych przypadkach przez Komisję Europejską, oraz państwa członkowskie Wspólnoty odnoszą się przy stosowaniu środków ochrony fizycznej do swoich zobowiązań wynikających ze zmienionej Konwencji o ochronie fizycznej materiałów jądrowych, w tym wszelkich zmian obowiązujących w odniesieniu do każdej ze Stron, oraz do zaleceń zawartych w dokumencie MAEA INFCIRC/225/Rev.5 (Zalecenia dotyczące bezpieczeństwa jądrowego w zakresie fizycznej ochrony materiałów jądrowych i obiektów jądrowych), wraz z ich zmianami, chyba że Strony wspólnie postanowią inaczej po konsultacjach w ramach Wspólnego Komitetu.

2. Transport materiałów jądrowych podlega postanowieniom zmienionej Konwencji o ochronie fizycznej materiałów jądrowych, w tym wszelkim zmianom obowiązującym każdą ze Stron, oraz przepisom MAEA dotyczącym bezpiecznego transportu materiałów promieniotwórczych (Seria norm bezpieczeństwa MAEA nr TS-R-1), wraz z ich zmianami, chyba że Strony wspólnie ustalą inaczej po konsultacjach w ramach Wspólnego Komitetu.

Artykuł 8 Bezpieczeństwo jądrowe

1. Wspólnota i Zjednoczone Królestwo są stronami Konwencji bezpieczeństwa jądrowego sporządzonej w Wiedniu dnia 17 czerwca 1994 r., która weszła w życie z dniem 24 października 1996 r. (dokument MAEA INFCIRC/449), Wspólnej konwencji bezpieczeństwa w postępowaniu z wypalonym paliwem jądrowym i bezpieczeństwa w postępowaniu z odpadami promieniotwórczymi sporządzonej w Wiedniu dnia 5 września 1997 r., która weszła w życie z dniem 18 czerwca 2001 r. (dokument MAEA INFCIRC/546), Konwencji o pomocy w przypadku awarii jądrowej lub zagrożenia radiologicznego sporządzonej w Wiedniu dnia 26 września 1986 r., która weszła w życie z dniem 26 lutego 1987 r. (dokument MAEA INFCIRC/336) i Konwencji o wczesnym powiadamianiu o awarii jądrowej sporządzonej w Wiedniu dnia 26 września 1986 r., która weszła w życie z dniem 27 października 1986 r. (dokument MAEA INFCIRC/335). Każda zmiana do wyżej wymienionych konwencji ma zastosowanie do niniejszej Umowy, chyba że jedna ze Stron powiadomi drugą Stronę na piśmie, że nie akceptuje zmiany. Wspólnota, jej państwa członkowskie i Zjednoczone Królestwo zatwierdziły wiedeńską deklarację w sprawie bezpieczeństwa jądrowego przyjętą w dniu 9 lutego 2015 r. (MAEA INFCIRC/872).

2. Strony uznają znaczenie współpracy międzynarodowej dla skutecznych ustaleń dotyczących bezpieczeństwa jądrowego i, uznając główną rolę obu Stron w tej dziedzinie, współpracują w celu ciągłego doskonalenia międzynarodowych norm i konwencji bezpieczeństwa jądrowego oraz ich wdrażania.

3. Uznając zasadę ciągłej poprawy bezpieczeństwa jądrowego oraz prawo każdej ze Stron do wdrażania norm bezpieczeństwa jądrowego, oraz mając na uwadze zakres, w jakim nie stoi to w sprzeczności ze zmianami w prawie wiążących międzynarodowych normach bezpieczeństwa jądrowego, żadna ze Stron nie osłabia ani nie obniża poziomów ochrony poniżej poziomów przewidzianych w normach ochrony i ich egzekwowaniu, wspólnych dla Stron na koniec okresu

przejściowego w odniesieniu do bezpieczeństwa jądrowego, ochrony radiologicznej, bezpiecznego gospodarowania odpadami promieniotwórczymi i wypalonym paliwem jądrowym, likwidacji, bezpiecznego przemieszczania materiałów jądrowych oraz gotowości i reagowania w sytuacjach nadzwyczajnych.

4. Strony kontynuują współpracę, utrzymują regularne kontakty i wymieniają informacje w kwestiach istotnych z punktu widzenia bezpieczeństwa jądrowego, ochrony przed promieniowaniem, gotowości na wypadek sytuacji wyjątkowej, reagowania kryzysowego oraz gospodarowania wypalonym paliwem jądrowym i odpadami promieniotwórczymi, w tym, w stosownych przypadkach, wyniki międzynarodowych ocen wzajemnych.

5. Strony kontynuują współpracę w obszarach wchodzących w zakres działań:

a) uznanych wspólnotowych systemów monitorowania i wymiany informacji na temat poziomów promieniotwórczości w środowisku, w tym:

(i) systemu wczesnego ostrzegania o zagrożeniach radiologicznych Unii Europejskiej (ECURIE); oraz

(ii) europejskiej platformy wymiany danych radiologicznych (EPWDR);

b) uznanych grup ekspertów w dziedzinie bezpieczeństwa jądrowego, w tym Europejskiej Grupy Organów Regulacyjnych ds. Bezpieczeństwa Jądrowego; oraz

c) wszelkich innych wspólnotowych systemów lub grup, które mogą zostać uzgodnione między Stronami za pośrednictwem ich właściwych organów.

Wspólnota, za pośrednictwem swoich właściwych organów, może zaprosić Zjednoczone Królestwo do uczestnictwa jako państwo trzecie w tych systemach i grupach.

Artykuł 9 Transfery, dalsze transfery i ułatwienia w handlu

1. Każdy transfer materiałów jądrowych, materiałów niejądrowych, sprzętu lub technologii dokonywany w ramach współpracy na podstawie niniejszej Umowy odbywa się zgodnie z odpowiednimi zobowiązaniami międzynarodowymi Wspólnoty, państw członkowskich Wspólnoty i Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do pokojowego wykorzystania energii jądrowej, wymienionymi w art. 6 [Zabezpieczenia] i art. 7 [Ochrona fizyczna], a także w odniesieniu do zobowiązań podjętych przez poszczególne państwa członkowskie Wspólnoty i Zjednoczone Królestwo w ramach Grupy Dostawców Jądrowych, jak określono w Wytycznych dotyczących transferów materiałów jądrowych.

2. Strony ułatwiają handel elementami objętymi niniejszą Umową między sobą oraz między osobami mającymi siedzibę na terytoriach Stron we wspólnym interesie producentów, sektora jądrowego cyklu paliwowego, przedsiębiorstw użyteczności publicznej i konsumentów.

3. W możliwym zakresie Strony pomagają sobie wzajemnie w zakresie nabywania materiałów jądrowych, materiałów niejądrowych, sprzętu lub technologii przez jedną ze Stron lub przez osoby ze Wspólnoty lub osoby podlegające jurysdykcji Zjednoczonego Królestwa.

4. Kontynuacja współpracy przewidzianej w niniejszej Umowie jest zależna od wzajemnego zadowolającego zastosowania systemu zabezpieczeń i kontroli ustanowionego przez Wspólnotę zgodnie z traktatem Euratom oraz systemu zabezpieczeń i kontroli ustanowionego przez Zjednoczone Królestwo.

5. Postanowienia niniejszej Umowy nie mogą być wykorzystywane w celu podważania integralności i sprawnego funkcjonowania wspólnego rynku jądrowego Wspólnoty, w szczególności w celu zakłócania swobodnego przepływu towarów i usług na tym rynku lub w celu utrudniania wspólnej polityki Wspólnoty w zakresie dostaw energii jądrowej.

6. Transfery materiałów jądrowych, materiałów niejądrowych, sprzętu lub technologii oraz odpowiednie usługi odbywają się na uczciwych warunkach handlowych. Wykonanie postanowień niniejszego ustępu nie narusza traktatu Euratom ani tworzonego na jego podstawie prawa wtórnego, ani przepisów ustawowych i wykonawczych Zjednoczonego Królestwa.

7. Wszelkie dalsze transfery materiałów jądrowych, materiałów niejądrowych, sprzętu lub technologii podlegające postanowieniom niniejszej Umowy poza terytorium podlegające jurysdykcji Stron są wykonywane jedynie w ramach zobowiązań zaciągniętych przez poszczególne państwa członkowskie Wspólnoty i Zjednoczone Królestwo w ramach Grupy Dostawców Jądrowych. Do dalszych transferów wszelkich elementów objętych niniejszą umową mają zastosowanie w szczególności Wytyczne dotyczące transferów materiałów jądrowych.

8. Pisemne powiadomienia dotyczące transferów elementów objętych niniejszą Umową oraz dalszych transferów materiałów, sprzętu i technologii niejądrowych podlegających niniejszej umowie są przekazywane zgodnie z procedurami określonymi w porozumieniach administracyjnych ustanowionych na podstawie art. 15 [Uzgodnienia administracyjne].

9. Materiałów niejądrowych, sprzętu i technologii podlegających niniejszej Umowie nie transferuje się poza obszar właściwości miejscowej Strony przyjmującej bez uprzedniej pisemnej zgody Strony dostarczającej, z wyjątkiem przypadku określonego w ust. 11 niniejszego artykułu. Niniejsze postanowienie pozostaje bez uszczerbku dla art. 5 [Elementy objęte niniejszą Umową] ust. 4.

10. Jeżeli Wytyczne dotyczące transferów materiałów jądrowych wymagają zgody Strony dostawcy, materiałów jądrowych podlegających niniejszej Umowie nie transferuje się poza obszar właściwości miejscowej Strony przyjmującej bez uprzedniej pisemnej zgody Strony dostarczającej, z wyjątkiem przypadku określonego w ust. 11.

11. Po wejściu w życie niniejszej Umowy Strony wymieniają się wykazami państw, do których dozwolony jest dalszy transfer materiałów jądrowych, materiałów niejądrowych, sprzętu lub technologii przez drugą Stronę zgodnie z ust. 9 i 10 niniejszego artykułu. Każda ze Stron powiadamia drugą Stronę o zmianach w którymkolwiek z wykazów państw trzecich zgodnie z procedurami określonymi w uzgodnieniach administracyjnych przyjętych na podstawie art. 15 [Uzgodnienia administracyjne].

12. W przypadku gdy Zjednoczone Królestwo lub państwo członkowskie Wspólnoty przekazuje technologię objętą niniejszą Umową państwu członkowskiemu objętemu wyjątkiem przewidzianym w art. 5 [Elementy objęte niniejszą Umową] ust. 4, zastosowanie mają ust. 7 i 9 niniejszego artykułu. Praktyczne zasady wykonania niniejszego ustępu zostaną określone w uzgodnieniach administracyjnych ustanowionych na podstawie art. 15 [Uzgodnienia administracyjne].

Artykuł 10 Wzbogacanie

Przed wzbogaceniem jakichkolwiek materiałów jądrowych objętych niniejszą Umową do koncentracji co najmniej dwudziestu (20) procent izotopu uranu-235 dana Strona musi uzyskać pisemną zgodę drugiej Strony. W przypadku udzielenia zgody należy w niej podać opis warunków, na podstawie których można używać uranu wzbogaconego do poziomu co najmniej 20 %. Dalsze przepisy

niezbędne do ułatwienia wykonania niniejszego postanowienia mogą zostać ustanowione w uzgodnieniach administracyjnych przyjętych na podstawie art. 15 [Uzgodnienia administracyjne].

Artykuł 11 Ponowne przetwarzanie

Każda ze Stron udziela drugiej Stronie zgody na ponowne przetwarzanie paliwa jądrowego zawierającego materiały jądrowe podlegające niniejszej Umowie, pod warunkiem, że takie ponowne przetwarzanie będzie się odbywać zgodnie z warunkami określonymi w załączniku [Ponowne przetwarzanie].

Artykuł 12 Współpraca w zakresie badań i rozwoju w dziedzinie jądrowej

1. Strony i ich agencje współpracują między sobą w zakresie badań i rozwoju energii jądrowej w zastosowaniach pokojowych, zarówno związanych z energią, jak i niezwiązanych z nią, w tym rozwoju energii syntezy jądrowej, jeżeli Strony mają wspólne interesy i są objęte ich odpowiednimi programami i działaniami badawczymi i rozwojowymi. Strony lub ich agencje, w stosownym przypadku, mogą zezwolić na uczestnictwo w takiej współpracy naukowcom i organizacjom ze wszystkich dziedzin nauki, włącznie z uniwersytetami, laboratoriami i sektorem prywatnym. Strony zgodnie ze swoimi odpowiednimi przepisami ustawowymi i wykonawczymi dążą do ułatwienia takiej współpracy w tej dziedzinie między osobami.

2. Współpraca na mocy niniejszego artykułu może obejmować:

a) udział Zjednoczonego Królestwa jako państwa trzeciego we wspólnotowych programach i działaniach badawczych i szkoleniowych; oraz

b) członkostwo Zjednoczonego Królestwa w „Fuzji dla energii”,

zgodnie z warunkami określonymi w umowie o handlu i współpracy.

3. W niezbędnym zakresie Strony lub ich właściwe organy mogą zawierać odrębne uzgodnienia wykonawcze określające szczegółowy zakres i warunki współpracy objętej niniejszym artykułem.

4. Uzgodnienia wykonawcze ustanowione na mocy ust. 3 mogą obejmować między innymi przepisy dotyczące finansowania, podział obowiązków zarządczych i operacyjnych oraz szczegółowe przepisy dotyczące rozpowszechniania i udostępniania informacji i własności intelektualnej.

Artykuł 13 Wymiana informacji i fachowej wiedzy technicznej

1. Strony propagują i ułatwiają odpowiednią i proporcjonalną wymianę informacji i fachowej wiedzy technicznej między sobą oraz między swoimi właściwymi organami w kwestiach objętych zakresem niniejszej Umowy.

2. Strony mogą udostępniać sobie wzajemnie, swoim właściwym organom oraz osobom ze Wspólnoty lub osobom znajdującym się w obszarze jurysdykcji Zjednoczonego Królestwa będące w ich posiadaniu informacje dotyczące kwestii objętych zakresem niniejszej Umowy.

3. Z zakresu niniejszej Umowy wyłącza się informacje otrzymane od jakiejkolwiek osoby trzeciej na warunkach uniemożliwiających dalsze przekazanie takich informacji.

4. Informacje uznane przez Stronę dostarczającą za mające wartość handlową przekazuje się wyłącznie na warunkach określonych przez Stronę dostarczającą.

5. Strony wspierają i ułatwiają wymianę informacji między osobami podlegającymi jurysdykcji Zjednoczonego Królestwa a osobami ze Wspólnoty w kwestiach objętych zakresem niniejszej Umowy.

6. Informacje należące do takich osób dostarcza się wyłącznie za zgodą tych osób i na warunkach przez nie określonych.

7. Strony podejmują wszelkie stosowne środki ostrożności w celu zachowania poufności informacji otrzymywanych w wyniku wykonywania niniejszej Umowy.

Artykuł 14 Własność intelektualna

1. Strony zapewniają odpowiednią i skuteczną ochronę wytworzonej własności intelektualnej oraz technologii przekazanej w ramach współpracy na podstawie niniejszej Umowy zgodnie ze stosownymi umowami i ustaleniami międzynarodowymi oraz przepisami ustawowymi i wykonawczymi obowiązującymi w Zjednoczonym Królestwie i w Unii, we Wspólnocie lub w ich państwach członkowskich.

2. Celem niniejszej Umowy nie jest przekazywanie jakiegokolwiek własności intelektualnej. Przydział własności intelektualnej wytworzonej w ramach współpracy przewidzianej niniejszą Umową zostaje określony indywidualnie dla każdego przypadku w szczegółowych umowach lub uzgodnieniach związanych z niniejszą Umową.

Artykuł 15 Uzgodnienia administracyjne

1. Strony, za pośrednictwem swoich odpowiednich właściwych organów, określają uzgodnienia administracyjne służące skutecznemu wprowadzeniu w życie niniejszej Umowy. Uzgodnienia takie obejmują procedury niezbędne właściwym organom do wykonania niniejszej umowy i zarządzania nią.

2. Uzgodnienia administracyjne określone na mocy niniejszego artykułu można zmienić w drodze wspólnych ustaleń właściwych organów w formie pisemnej.

3. Uzgodnienia administracyjne mogą obejmować wymianę wykazów elementów objętych niniejszą Umową.

4. Uzgodnienia administracyjne mogą określać mechanizmy konsultacji między właściwymi organami.

5. Podstawą ewidencji materiałów jądrowych i materiałów niejądrowych podlegających niniejszej Umowie jest zamienność oraz zasady proporcjonalności i równoważności materiałów jądrowych i niejądrowych określone w uzgodnieniach administracyjnych przyjętych na mocy niniejszego artykułu.

Artykuł 16 Wykonanie

1. Postanowienia niniejszej Umowy są wykonywane w dobrej wierze i w taki sposób, aby uniknąć przeszkód, opóźnień i nadmiernej ingerencji w działalność w dziedzinie jądrowej w Zjednoczonym Królestwie i we Wspólnocie, a także aby zachować zgodność z praktyką rozsądnego zarządzania niezbędnego do ekonomicznego i bezpiecznego prowadzenia działalności jądrowej.

2. Postanowień niniejszej Umowy nie można wykorzystywać w celu osiągnięcia korzyści komercyjnych lub przemysłowych, ingerowania w komercyjne lub przemysłowe interesy, zarówno

wewnętrzne, jak i międzynarodowe, żadnej ze Stron lub upoważnionych osób, ingerowania w politykę jądrową żadnej ze Stron lub państw członkowskich Wspólnoty, utrudniania promowania pokojowego i niezagrażającego wybuchem wykorzystania energii jądrowej, ani powstrzymywania przepływu produktów podlegających lub zgłoszonych jako mające podlegać niniejszej Umowie, zarówno na obszarze właściwości miejscowej Stron, jak i między Zjednoczonym Królestwem a Wspólnotą.

Artykuł 17 Obowiązujące przepisy

1. Współpraca przewidziana w niniejszej Umowie jest zgodna z odpowiednimi przepisami ustawowymi i wykonawczymi obowiązującymi w Zjednoczonym Królestwie oraz w Unii i we Wspólnocie, a także z umowami międzynarodowymi zawartymi przez Strony, bez uszczerbku dla art. 18 [Obecnie obowiązujące umowy]. W przypadku Wspólnoty obowiązujące przepisy obejmują traktat Euratom i tworzone na jego podstawie prawo wtórne.

2. Każda ze stron jest odpowiedzialna przed drugą stroną za dopilnowanie, aby postanowienia niniejszej umowy zostały zaakceptowane i były przestrzegane, w przypadku Zjednoczonego Królestwa przez jego wszystkie przedsiębiorstwa rządowe i wszystkie osoby podlegające jurysdykcji Zjednoczonego Królestwa, a w przypadku Wspólnoty – przez wszystkie osoby we Wspólnocie, które otrzymały zezwolenia na mocy niniejszej Umowy.

Artykuł 18 Obecnie obowiązujące umowy

1. Postanowienia wszelkich obowiązujących umów dwustronnych w sprawie współpracy w zakresie cywilnego wykorzystania technologii jądrowych, zawartych między Zjednoczonym Królestwem a państwami członkowskimi Wspólnoty, uznaje się za uzupełniające wobec niniejszej Umowy, a w stosownych przypadkach zastępuje się je postanowieniami niniejszej Umowy.

2. Niniejsza Umowa nie stanowi umowy uzupełniającej względem umowy o handlu i współpracy.

3. Niniejszą Umowę stosuje się bez uszczerbku dla wszelkich wcześniejszych umów dwustronnych między Zjednoczonym Królestwem, z jednej strony, a Unią i Euratomem, z drugiej strony.

Artykuł 19 Wspólny komitet

1. Niniejszym Strony ustanawiają wspólny komitet.

2. Skład Wspólnego Komitetu i związane z nim procedury określa się w porozumieniach administracyjnych ustanowionych na podstawie art. 15 [Uzgodnienia administracyjne].

3. Wspólny Komitet zbiera się regularnie i na wniosek właściwego organu którejkolwiek ze Stron w celu nadzorowania wykonania niniejszej Umowy.

4. Do zadań Wspólnego Komitetu należą między innymi:

- a) wymiana informacji, omawianie najlepszych praktyk, dzielenie się doświadczeniami w zakresie wykonania;
- b) ustanawianie i koordynowanie grup roboczych działających w zakresie niniejszej Umowy;
- c) określanie, omawianie i konsultowanie problemów technicznych;

- d) przyjmowanie zaleceń dotyczących wspólnych decyzji, które mają być podejmowane przez Strony, gdy jest to przewidziane w niniejszej Umowie, w tym w odniesieniu do wspólnych decyzji w sprawie zmiany niniejszej Umowy;
- e) działanie w charakterze forum konsultacyjnego, w tym w odniesieniu do rozstrzygania sporów;
- f) koordynowanie działań w zakresie współpracy wykorzystania energii jądrowej w celach innych niż energetyczne, w szczególności w celu zminimalizowania ryzyka niedoboru izotopów promieniotwórczych do zastosowań medycznych oraz w celu wspierania rozwoju nowatorskich technologii i terapii z wykorzystaniem izotopów promieniotwórczych, w interesie zdrowia publicznego; oraz
- g) działanie w charakterze forum technicznego we wszelkich innych kwestiach odnoszących się do niniejszej Umowy.

Artykuł 20 Konsultacje

Na żądanie którejkolwiek ze Stron, przedstawiciele Stron spotykają się w razie konieczności w celu przeprowadzenia wzajemnych konsultacji w ramach Wspólnego Komitetu w zakresie spraw związanych ze stosowaniem postanowień niniejszej umowy, w celu nadzoru nad funkcjonowaniem umowy oraz omówienia ustaleń w zakresie współpracy dodatkowych w stosunku do ustaleń przewidzianych w niniejszej umowie. Konsultacje takie mogą się również odbywać w formie wymiany korespondencji.

Artykuł 21 Rozstrzyganie sporów

1. Strony niezwłocznie omawiają w ramach Wspólnego Komitetu wszelkie spory między nimi dotyczące stosowania, wykładni lub wykonania niniejszej Umowy w celu rozstrzygnięcia sporu w drodze negocjacji. Wszelkie tego rodzaju rozmowy lub negocjacje mogą odbywać się również w formie wymiany korespondencji.
2. Wszelkie spory, które nie zostaną rozstrzygnięte w drodze negocjacji ani obowiązkowych konsultacji w ramach Wspólnego Komitetu, na żądanie jednej ze Stron zostają przekazane do rozstrzygnięcia do trybunału arbitrażowego składającego się z trzech arbitrów. Każda ze Stron wyznacza jednego arbitra, a dwaj arbitrzy wyznaczeni w ten sposób wybierają trzeciego, niebędącego obywatelem żadnego z państw będących Stronami niniejszej Umowy, który zostaje przewodniczącym.
3. Jeżeli, w ciągu 30 dni od złożenia wniosku o arbitraż, którakolwiek ze Stron nie mianuje arbitra, druga Strona sporu może zwrócić się do Prezesa Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości z wnioskiem o wyznaczenie arbitra dla strony, która tego nie uczyniła. Jeżeli w terminie 30 dni od wyznaczenia lub mianowania arbitrów obydwóch Stron nie wybrano trzeciego arbitra, każda ze Stron może zwrócić się do Prezesa Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości z wnioskiem o wyznaczenie trzeciego arbitra.
4. Większość członków trybunału arbitrażowego stanowi kworum, a wszystkie decyzje zapadają większością głosów wszystkich członków trybunału arbitrażowego. Procedurę arbitrażową określa trybunał. Decyzje trybunału są wiążące dla obydwu Stron i przez nie wykonywane. Wynagrodzenie arbitrów ustala się na takiej samej podstawie jak dla powoływanych ad hoc sędziów Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości. Każda decyzja arbitrażowa lub orzeczenie arbitrażowe są wykonywane zgodnie ze wszystkimi obowiązującymi przepisami Stron i prawem międzynarodowym.

Artykuł 22 Ustanie współpracy w przypadku poważnego naruszenia

1. W przypadku gdy:

a) którakolwiek ze Stron lub którekolwiek z państw członkowskich Wspólnoty poważnie narusza dowolne z istotnych zobowiązań wynikających z art. 1 [Cel], art. 5 [Elementy objęte niniejszą Umową], art. 6 [Zabezpieczenia], art. 7 [Ochrona fizyczna], art. 9 [Transfery, dalsze transfery i ułatwienia w handlu], art. 10 [Wzbogacanie], art. 11 [Ponowne przetwarzanie] lub art. 15 [Uzgodnienia administracyjne] lub dowolne z innych zobowiązań wynikających z niniejszej Umowy, które Strony mogą wspólnie określić na piśmie po konsultacjach w ramach Wspólnego Komitetu; albo

b) w szczególności gdy państwo członkowskie Wspólnoty nieposiadające broni jądrowej zdetonuje jądrowe urządzenie wybuchowe lub państwo członkowskie Wspólnoty posiadające broń jądrową lub Zjednoczone Królestwo zdetonuje jądrowe urządzenie wybuchowe przy użyciu któregośkolwiek z elementów objętych niniejszą Umową,

druga Strona może, w drodze pisemnego powiadomienia, zawiesić lub zakończyć w całości lub w części współpracę z tytułu niniejszej Umowy. W swoim powiadomieniu Strona określa działania, które uważa za poważne uchybienie zobowiązaniom wynikającym z niniejszej Umowy, określa postanowienia, które zamierza zawiesić lub wypowiedzieć, oraz wskazuje datę, od której zamierza stosować zawieszenie lub wypowiedzenie.

2. Zanim którakolwiek ze Stron podejmie w tym celu odpowiednie działania, Strony konsultują się w ramach Wspólnego Komitetu w celu znalezienia rozwiązania polubownego, w tym podjęcia decyzji co do konieczności przyjęcia środków naprawczych lub innych, a jeśli są one konieczne, to jakie środki należy zastosować i w jakich terminach.

3. Zawieszenie lub wypowiedzenie na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu następuje wyłącznie w przypadku niewdrożenia w terminie określonym przez Wspólny Komitet środków naprawczych lub innych lub w przypadku braku osiągnięcia – w rozsądnym terminie i bez zwłoki – polubownego porozumienia.

4. Zawieszenie przestaje obowiązywać, kiedy Strona zawieszająca stwierdzi, że druga Strona wypełnia swoje zobowiązania wynikające z niniejszej Umowy, czy to z własnej inicjatywy, czy w wyniku decyzji trybunału arbitrażowego.

5. W przypadku zawieszenia lub wypowiedzenia niniejszej Umowy Strona dostarczająca ma prawo zażądać zwrotu elementów objętych niniejszą Umową.

Artykuł 23 Zmiany

1. Strony na wniosek którejkolwiek z nich mogą konsultować w ramach Wspólnego Komitetu możliwe zmiany w niniejszej Umowie, w szczególności w celu uwzględnienia międzynarodowych zmian w dziedzinie jądrowej.

2. Niniejsza Umowa może zostać zmieniona, jeżeli Strony tak postanowią.

3. Zmiany wchodzi w życie w terminie określonym przez Strony w drodze dokonanej odpowiednio przez Strony lub ich właściwe organy wymiany not dyplomatycznych stwierdzających, że wewnętrzne procedury stron niezbędne do wejścia w życie tych zmian zostały zakończone.

4. Załącznik do niniejszej umowy stanowi integralną część niniejszej umowy i można go zmieniać zgodnie z postanowieniami niniejszego artykułu.

Artykuł 24 Wejście w życie i okres obowiązywania

1. Niniejsza Umowa wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym Strony powiadomią się wzajemnie o spełnieniu swoich wewnętrznych wymogów i procedur w celu uzyskania zgody na związanie się nią.

2. Niniejsza Umowa obowiązuje przez początkowy okres 30 lat. Po upływie tego okresu Umowę przedłuża się automatycznie na dalsze okresy dziesięciu lat, chyba że jedna Strona w drodze wymiany not dyplomatycznych powiadomi drugą o zamiarze rozwiązania Umowy co najmniej sześć miesięcy przed upływem początkowego okresu 30 lat lub któregokolwiek z takich dziesięcioletnich okresów.

3. Niezależnie od zawieszenia, rozwiązania lub wygaśnięcia niniejszej Umowy lub współpracy w ramach niniejszej Umowy z dowolnego powodu obowiązki określone w art. 1 [Cel], art. 5 [Elementy objęte niniejszą Umową], art. 6 [Zabezpieczenia], art. 7 [Ochrona fizyczna], art. 9 [Transfery, dalsze transfery i ułatwienia w handlu], art. 10 [Wzbogacanie], art. 11 [Ponowne przetwarzanie], art. 13 [Wymiana informacji i fachowej wiedzy technicznej], art. 14 [Własność intelektualna], art. 15 [Uzgodnienia administracyjne], art. 16 [Wykonanie], art. 17 [Obowiązujące przepisy], art. 18 [Obecnie obowiązujące umowy], art. 20 [Konsultacje], art. 21 [Rozstrzyganie sporów] i art. 22 [Ustanie współpracy w przypadku poważnego naruszenia] pozostają skuteczne tak długo, jak długo elementy objęte niniejszą Umową pozostają na terytorium drugiej Strony lub gdziekolwiek pod jej jurysdykcją lub kontrolą, albo do momentu, gdy, zgodnie z postanowieniami art. 5 [Elementy objęte niniejszą Umową] Strony ustalą, że materiały jądrowe objęte niniejszą Umową nie nadają się już do wykorzystania lub że są praktycznie nie do odzyskania w celu przetworzenia do postaci, w której nadawałyby się do wykorzystania do celów jakiejkolwiek działalności jądrowej, istotnej z punktu widzenia zabezpieczeń.

Artykuł 25 Teksty autentyczne

Niniejsza Umowa zostaje sporządzona w dwóch egzemplarzach w językach: angielskim, bułgarskim, chorwackim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, irlandzkim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, rumuńskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim i włoskim. Strony uwierzytelniają wersje językowe inne niż wersja angielska do dnia 30 kwietnia 2021 r. w drodze wymiany not dyplomatycznych.

ZAŁĄCZNIK – PONOWNE PRZETWARZANIE

Artykuł 1

Ponowne przetwarzanie materiałów jądrowych objętych niniejszą Umową podlega następującym warunkom:

- a) ponowne przetwarzanie odbywa się do celów wykorzystania energii lub gospodarki materiałami zawartymi w wypalonym paliwie jądrowym, zgodnie z programem jądrowego cyklu paliwowego ustanowionym w drodze konsultacji pomiędzy właściwymi organami;
- b) właściwy organ Strony, która przewiduje prowadzenie takich działań, przedkłada opis proponowanego programu jądrowego cyklu paliwowego, w tym szczegółowe informacje dotyczące ram politycznych, prawnych i regulacyjnych mających znaczenie dla ponownego przetwarzania i przechowywania plutonu, oraz jego wykorzystania i transportu;
- c) odzyskany pluton jest przechowywany i wykorzystywany zgodnie z programem jądrowego cyklu paliwowego, o którym mowa w lit. a); oraz
- d) ponowne przetwarzanie i wykorzystywanie odzyskanego plutonu do pokojowych i niezagrażających wybuchem celów, w tym do badań, nieuwzględnionych w programie jądrowego cyklu paliwowego, o którym mowa w lit. a), odbywa się wyłącznie w zgodzie z warunkami uzgodnionymi na piśmie między Stronami w wyniku konsultacji na podstawie art. 2 niniejszego załącznika.

Artykuł 2

Wspólny komitet przeprowadza konsultacje w terminie 40 dni od dnia otrzymania wniosku dowolnej ze Stron w celu:

- a) dokonania przeglądu działania postanowień niniejszego załącznika;
- b) rozważenia potrzeby zmian w programie jądrowego cyklu paliwowego, o którym mowa w art. 1 niniejszego załącznika;
- c) rozważenia potrzeby usprawnień w zakresie międzynarodowych zabezpieczeń oraz innych technik kontroli, w tym ustanawiania nowych i ogólnie akceptowanych międzynarodowych mechanizmów dotyczących ponownego przetwarzania i plutonu; albo
- d) rozważenia propozycji dotyczących ponownego przetwarzania, wykorzystania, przechowywania i transportu rozdzielonego plutonu do innych pokojowych i niezagrażających wybuchem celów, w tym badań.